

Berlau (FK):

Tænk, at man skulle komme i den situation at kunne sige, at undervisningsministeren sagde noget rigtigt! Det gjorde han, da han sagde, at regeringspartierne kunne stemme for den socialdemokratiske dagsorden, idet den jo indeholdt et par borgerlige ord til Socialdemokratiet.

Det er nemlig korrekt. Socialdemokratiet er et borgerligt parti i spørgsmålet om økonomi, og sådan optræder det også ude i amterne.

Den debat, som vi nu har overværet, er taget direkte ud af håndbogen »Beskidte politiske tricks«. Havde det ikke været, fordi gymnasieeleverne og andre havde iværksat store og omfattende demonstrationer, havde der ikke været nogen politikere her på Christiansborg, der havde taget situationen alvorligt. Det har været ordgas fra ende til anden. Det har været løfter og synspunkter om, at man havde den allerstørste sympati for både det ene og det andet, men når det kom til realiteterne, fandt man på tonsvis af undskyldninger, som havde til formål at forhindre, at der blev rettet op på den uretfærdighed, man begår over for ungdommen i Københavns Amt.

For Socialdemokratiets vedkommende har der været tale om en sløring af partikammeraters utålelige og uduelige optræden i amtet og for de øvrige politiske partiers vedkommende om at sikre, at den nedskæringspolitik, som man har stået for, også bliver ført ud i livet.

Det bliver nu interessant at høre i debatten under næste sag på dagsordenen, om Fælles Kurs' forslag om ekstrabevillinger til Københavns Amt, om der dér er den samme politiske vilje til stede til at hjælpe de unge mennesker i amtet eller det er en fortsættelse af skuespillet over for dem.

Tak, fordi der var nogle oven for salen, der gad høre på debatten! Der var ikke nogen herude, som udviste den helt store interesse for den.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 21 af Korneliusen (S) (se foran)
vedtoges med 87 stemmer (S, KF, V, RV, CD og KRF) mod 28 (SF, FP og FK).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 20 af Holger K. Nielsen (SF) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 26:

Forslag til folketingsbeslutning om opretholdelse af gymnasier.

Af Berlau (FK) m.fl.
(Fremsat 29/10 87).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):**

Efter den debat, vi lige har haft, og efter den beslutning, vi lige har truffet, tror jeg ikke, der er nogen, der synes, at jeg bør føje flere ord til, og derfor har jeg ikke mere at sige under dette punkt på dagsordenen.

Korneliusen (S):

Også jeg kan gøre det rimelig kort ved at sige, at Socialdemokratiet ikke kan medvirke til gennemførelse af denne folketingsbeslutning.

Jeg kunne måske lidt drillende tillade mig at spørge Fælles Kurs, hvor mange penge der rent faktisk på finansloven for 1988 er afsat til dette forslag.

Merete Aarup (KF):

Den konservative gruppe afviser forslaget og henviser til, hvad vi sagde under forespørgselsdebatten om nr. F 9.

Holger K. Nielsen (SF):

Som en konsekvens af den debat, vi havde før, er vi naturligvis positive over for intentionerne i dette forslag.

Som det fremgik af debatten, er det ikke primært økonomien, der ligger til grund for disse sammenlægninger. Det er faktisk et vigtigt argument for os, at der er sparet ret lidt ved at lægge de gymnasier sammen. Derfor forstår vi

[Holger K. Nielsen]

ikke helt den del af forslaget, som har at gøre med, at der skal gives et ekstra økonomisk tilskud til Københavns Amt. Jeg tror ikke, at det er en rigtig måde at gøre det på. Andre amter kunne jo også sige, at de skulle have et særligt gymnasietilskud, og man kunne efterhånden forlange tilskud til konkrete aktiviteter ude omkring.

Jeg synes ikke, det er den rigtige model, Fælles Kurs her har stillet op, men som sagt er vi naturligvis positive over for intentionerne, og hvis det er muligt at omgøre den beslutning, der er taget i amtsrådet, også gennem det her beslutningsforslag, så er vi naturligvis med på det.

Britta Schall Holberg (V):

Efter den debat, vi har haft, er der næsten ingen grund til at sige, at heller ikke Venstre kan gå ind for forslaget. Vi afviser det.

Ole Vig Jensen (RV):

I Det Radikale Venstre må vi også, i overensstemmelse med den holdning, vi gav til kende under forespørgselsdebatten, afvise forslaget.

Kirsten Madsen (FP):

Ja, så er vi jo næsten ved at danne historie, for jeg er enig med den sidste ærede taler. Fremskridtspartiet vil også afvise forslaget.

Kristian R. Kristensen (KRF):

Jeg skal også bare lige sige, at i Kristeligt Folkeparti har vi den samme opfattelse; vi kunne godt undvære dette forslag, så vi afviser.

Berlau (FK):

Ja, man burde næsten have et honorar som spåmand, for da jeg rejste mig for at gå herved, sagde jeg til mine kammerater: Jeg vil vædde på, at alle de andre går op og afviser forslaget.

Væk er pludselig alle intentionerne om at hjælpe ungdommen, og væk er pludselig alle intentioner om, at det er forfærdeligt, det, der sker i Københavns Kommune. Nu har man fået reddet sine partikammerater, og den dårlige smag er forsvundet.

Jeg vil godt indledningsvis sige til SF's ordfører, som heroppefra gav udtryk for, at hvis man vedtog noget sådant, så kunne man risikere, at andre amter kom farende, fordi de også havde økonomiske vanskeligheder, at selvføl-

gelig kan alle andre amter da også komme farende. Det er vel for pokker ikke meningen, at regeringen skal komme igennem med sin nedskæringspolitik, uden at der skal kunne protesteres over for det, og uden at Folketinget skal kunne gribe ind, når der er et flertal for det, og sige, at de beslutninger, man har truffet, selvfølgelig er vanvittige.

Men jeg konstaterer, at SF er med på bølgen om, at der ikke skal flere penge ud til amterne, og at det skal fortsætte med den noget kedelige nedskæringspolitik, man har anlagt i Folketinget i de sidste par år.

Vores forslag skal altså ses i lyset af, at Københavns Amtskommune har besluttet nedlæggelse af de her tre gymnasier. Det har ikke været muligt for lærere, elever eller forældre at få nogen som helst fornuftig forklaring på, hvad der er baggrunden for disse hastenedlæggelser. Alt, hvad der står tilbage, er, at nedlæggelserne er sket under budgetforhandlinger i en sen natetide og med deltagelse af svækkede og trætte politikere. Der er altså alene tale om økonomiske begrundelser. Der er ikke tale om nogen pædagogiske overvejelser eller noget andet, der kan tjene som argument for undervisningsministeren for at stoppe den beslutning, der er blevet truffet.

Undervisningsministeren har i øvrigt glimret under hele den her debat ved på genial vis at sørge for ikke at komme til at deltage i en offentlig diskussion, ved ikke at ville møde elever, forældre og lærere, og på alle mulige måder holdt sig ganske meget uden for denne beslutning. Set i lyset af den diskussion, vi nylig har overstået herinde, hvor ministeren kunne glæde sig over, at Socialdemokratiet i Københavns Amt fører borgerlig politik, så det klodser, kan man egentlig godt forstå, at han har interesse i at holde sig ude af diskussionen.

Men det viser sig, som jeg sagde før, at det er ordgas, der har haft til formål at gennemføre en lovgivning om at lægge nogle økonomiske omkostninger ud i amterne, og politikerne herinde på Christiansborg kan nu stikke halen mellem benene og opføre sig som krystere.

Taget i betragtning de vilkår, der i dag bydes amterne, og som regeringen bærer ansvaret for, har vi altså foreslået, at der gives et særligt tilskud, som modsvarer den besparelse, Københavns Amt har forestillet sig at opnå ved sin vanvittige disposition. Efter det oplyste drejer

[Berlau]

det sig om nogle ganske få sølle millioner kroner, og det skulle nok være muligt for dygtige politikere herinde på Christiansborg at finde frem til sådan nogle besparelser. Må vi i al beskedenhed foreslå, at man aflyser et par rejser til udlandet, et par æde- og drukgilder for offentlig regning eller undlader at hjemkøbe et par spioner fra udlandet til store økonomiske omkostninger. Så skulle der vel nok være mulighed for, at vi kunne hjælpe på nogle tusinde unge menneskers store bekymringer ude i amtet. Det ville være en langt bedre måde at sikre, at de økonomiske bevillinger skaber glæde og forståelse.

Og de, som ikke kommer til at deltage i æde- og drukgilderne, kan man jo håbe på vil være mere klarsynede dagen efter og ikke have så ondt i hovedet, som de ellers ville have. Derfor må jeg nærmest betragte det som ren menneskekærlighed at foreslå, at man laver besparelsen på den slags ting, frem for at købe, frem for at bruge dem til rejser, druk og til hjemkøb af spioner.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har haft møder med forældre, lærere og elever. Jeg ved ikke af, at jeg har afvist nogen. Jeg har også fået opringninger. Og alle de tilkendegivelser, jeg har fået, har bekræftet mig i, at direktoratet er på rette spor i den måde, det behandler denne sag på. Derfor skal hr. Berlau ikke komme og sige sådan noget, i hvert fald ikke uimodsagt.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg skal ikke tage del i Fælles Kurs' kulinariske oplevelser, hvis man kan forestille sig det, men blot lige give en korrektion til omtalen af vores økonomiske politik.

Jeg kan forstå, at der ligger i Fælles Kurs' forslag, at man skal præmieres for at nedlægge gymnasier. Jamen det bliver jo konsekvensen af det. Hvis det her bliver gennemført, ved hr. Berlau så, hvad der vil ske? Så kan jeg garantere for, at der vil blive planlagt nedlagt gymnasier i andre amter, for at de kan få nogle flere penge fra staten og så lade gymnasierne blive der, som de var før.

Vi mener bestemt, at regeringens økonomiske politik er forkert. Vi har vendt os imod den i

en lang række sammenhænge. Det ved hr. Berlau udmærket. Men er hr. Berlau sikker på, at det er den rigtige måde at kæmpe for ændringer på at give sådanne særlige tilskud til gymnasier, som amterne nedlægger, for at amterne kan opretholde de pågældende gymnasier? Der bliver tale om ren pressionspolitik fra kommuner og amter. Der vil blive fremlagt planer om nedlæggelser og alle mulige ting, for at de skal få kompensation fra staten.

Vi tror, der er behov for en mere samlet politik til løsning af det problem.

(Kort bemærkning).

Korneliusen (S):

Min korte bemærkning til hr. Berlau er blevet endnu mere aktualiseret af det foredrag, vi hørte, om, hvor moralsk forkasteligt vi andre opførte os ved bare at gå op og afvise forslaget. Lad os nu lodde dybden i den seriøsitet, hvormed Fælles Kurs har fremsat det her forslag, ved at de svarer på det stillede spørgsmål om, hvor mange penge der er afsat på Fælles Kurs' finanslov til at gennemføre det her forslag. Det er jo en proces, der har strakt sig langt. Denne debat har strakt sig langt. Det må have været muligt for Fælles Kurs at udregne, hvad det vil koste, og at stille konkrete ændringsforslag til finansloven – kun for at lodde seriøsiteten i det arbejde, Fælles Kurs laver.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Ja, nu tror hr. Korneliusen, at han har fundet de vises sten i denne diskussion. Hr. Korneliusen ved, at Fælles Kurs med hans vilje ikke er repræsenteret i Finansudvalget, og så tror han, at den hellige grav er vel forvaret.

Men jeg kan oplyse dig om, at vi har lavet ændringsforslag til finansloven, og at de er blevet indleveret. Men fordi du ikke kender forretningsordenen herinde i butikken, så ved du altså ikke, at partier, som ikke er i Finansudvalget, kan indlevere sine forslag på et andet tidspunkt end dem, der har frister for, hvornår de skal indlevere deres forslag. Og jeg kan godt oplyse dig om, at vi har tilgodeset også gymnasierne i det forslag, vi har indleveret.

Så sagde hr. Holger K. Nielsen noget om, at det ville give præmier til de andre amter, for så vidt de kunne komme med flere geniale bespa-

[Berlau]

relseforslag. Det er igen hentet ud af den håndbog, der hedder »Beskidte politiske tricks«. Det, sagen drejer sig om, er, at Folketinget har sørget for, at der er en elendig økonomi ude i amterne. Og hvis der er et flertal her i Folketinget for at rette op på den ene eller den anden situation, så ville man være en rigtig dårlig politiker, hvis ikke man udnyttede det flertal.

Det, jeg anfægtede, var, at du sagde heroppefra, at så kan alle de andre komme farende og kræve ind. Det er selvfølgelig en fuldstændig forkert måde at optræde på. Der kunne måske være blevet samlet et flertal for at sikre, at de tre gymnasier fik lov til at fortsætte, og det ville have været ulige bedre end bare at sætte sig ned på sin flade og sige, at så kan alle de andre komme farende.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg må påtale den direkte tiltale, som blev anvendt over for medlemmerne.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg påpegede to ting, hr. Berlau.

Jeg påpegede, at vedrørende Københavns Amt og nedskæringerne dér ligger problemet ikke i pengene. Det var også det, der fremgik af den debat, vi havde tidligere. Så jeg forstår overhovedet ikke, hvorfor Fælles Kurs har inddraget det her spørgsmål i forslaget.

For det andet gik min betænkelighed på, om det er en rigtig måde at gøre det på, at tage et helt tilfældigt område ud og sige: Nu giver vi kompensation. Var det ikke mere værd at lave en mere sammenhængende overvejelse over det? Det kan jeg forstå at Fælles Kurs har gjort vedrørende finansloven, og det er for så vidt helt fint, det kan vi jo se på til den tid – men hver ting til sin tid, synes jeg faktisk.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Det er interessant at sidde og høre på, at et parti, der påstår, at det er meget socialt, kommer med så asociale forslag, som det gør her fra talerstolen. Tænk, Fælles Kurs synes, at det ville være dejligt, om vi havde kunnet få flertal for at bevare nogle gymnasier, der ikke er brug for, sådan at folkepensionisterne kunne sulte. Føj!

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg må påtale den sidste udtryksform.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 2:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af Bevægelsesnes Center for Miljøforskning.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.

(Fremsat 13/10 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen kan ikke støtte dette forslag. Forslaget går stik imod de udviklingstendenser, vi har ønsket at fremme, og som Folketinget har ønsket at fremme i dansk forskningspolitik.

For nylig gennemførte eksperter under organisationen OECD en analyse af dansk forsknings- og teknologipolitik. Der blev peget på svagheder, som vi skal søge at afhjælpe. Det blev understreget, at vi her i landet har for mange råd og udvalg, som disponerer over alt for små og alt for kortsrækkende midler. Hvis vi vedtager det foreliggende forslag, får vi endnu en lille bitte cigarkasse, hvor midlerne skal anvendes til formål, som allerede kan støttes fra flere sider, bl.a. forskningsrådene.

Jeg vil gerne udtrykke forståelse for forslaget på den måde, at der ikke er tvivl om, at vi mangler viden om en række basale biologiske sammenhænge. De resultater savner vi, eller